

Det, der jo er bekymringen, og som jeg i hvert fald desværre har modtaget nogle signaler om, er, at den specialiseringsgrad, der er så vigtig for at sikre, at den enkelte handicapgruppe får det helt rigtige tilbud, kan risikere ikke at være helt så klar, som den er i øjeblikket, men at man lægger handicapgrupper sammen i de samme institutioner med den samme behandling.

Det er jo specielt der, hr. Poul Nødgaard bør have opmærksomheden, og hvor vi også bør forstå at det ikke er så nemt for kommunerne, for de har påtaget sig et ansvar, der rækker langt ud over deres egne borgeres behov, når de skal forsyne en hel region.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Hr. Ole Stavad rører ved noget meget ømt og også noget meget centralt. Jeg er godt opmærksom på de ting. Vi kan f.eks. tage de der børn, DAMP-børn, og alle de forskellige grupper af vanskeligheder, som en kommune har løst for mange kommuner. Jeg tror, det bl.a. er den kategori, hr. Ole Stavad tænker på. Der kan også blive tale om, at en kommune måske kunne overveje at trække nogle børn hjem, fordi de vil tage sig af dem hjemme under dårligere forhold.

Det og meget andet vil vi være opmærksomme på, og hvis indenrigsministeren hører efter – jeg ved ikke, hvor meget han hører efter debatten, men jeg går ud fra, at han hører lidt efter i hvert fald – så må han kunne bekræfte senere på dagen, at også regeringen må være interesseret i, at hvis der er nogle ting, der går om ikke skævt, men mindre godt, vil jeg hellere sige, så skal vi rette op på det mindre gode. Det skylder vi de borgere, der er ramt af sociale problemer. Ingen tvivl om det.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Vi har jo diskuteret en del om, at der ikke var penge nok til at gennemføre kommunalreformen. Men en ting er penge, der skal også være nogle mennesker til at udføre opgaverne for borgerne. Og regeringen har jo, hvad jeg er fuldstændig enig i, opdaget, at der er omkring 200.000 offentligt ansatte, der vil kunne gå på pension i de kommende år.

Vi kunne forstå på forespørgselsdebatten i sidste uge, at regeringen ikke har nogen plan om at erstatte de 200.000 offentligt ansatte. Derfor vil jeg gerne høre, om Dansk Folkeparti har en plan for, hvordan vi skal erstatte de 200.000 of-

fentligt ansatte, og om man også vil være villig til at sikre, at der kommer penge med. For noget af det, der skal til, er jo formentlig at sikre bedre arbejdsvilkår, så folk hverken bliver nedslidte eller flygter til andre sektorer.

Kl. 13.10

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg tror, jeg i min ordførertale – og jeg tror, fru Line Barfod var i salen – udtrykkeligt roste personalet i kommunerne, der har lavet den her kæmpe indsats for at få den her reform op at stå på en god måde. Der skal ikke herske den ringeste tvivl om, at arbejdsvilkårene, også den måde, man arbejder på med hensyn til løft og lignende, har vores fulde bevågenhed.

Men med hensyn til om der er penge nok eller følger penge med ud, ved fru Line Barfod, der har siddet her i Folketinget et antal år, at ved de årlige forhandlinger må det være Kommunernes Landsforening, der nu fremover sidder sammen med både finansministeren og formentlig også indenrigsministeren og får de her ting til at falde på plads på en hensigtsmæssig måde.

Det, jeg kan frygte, og det, der er spørgsmålet med det stigende antal ældre, vi har, som skal passes på en rigtig god måde, er, og det vil jeg gerne have lov at sige åbent og ærligt, om der fremover – nu ser vi helt bort fra lønninger – vil blive ved med at være hænder nok til at passe vores ældre medborgere. Det er et problem, og derfor må vi gøre utrolig meget, også de ministerier, der er omfattet af det her, Socialministeriet og andre ministerier, for at rekruttere folk og gøre folk interesserede i også f.eks. at arbejde i en sektor, der i hvert fald for os er meget vigtig, nemlig plejesektoren.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg synes ikke helt, jeg fik noget svar. Kunne hr. Poul Nødgaard, for nu at gøre det meget præcist, svare på: Er det Dansk Folkepartis mål, at de 200.000 offentligt ansatte, der i de kommende år forlader den offentlige sektor for at gå på pension og efterløn, skal erstattes, altså at man skal finde nye 200.000, der skal ansættes til at udfylde de funktioner, de hidtil har udført? Er det Dansk Folkepartis mål?

Og hvis det er, har man så en plan for det? Og vil man være med til også at sikre den nødvendige finansiering af den plan, hvis det koster